

AULEA ALAPÍTVÁNY PRODUKCIÓINAK

SAJTÓMAPPÁJA

2015.03.01.- 2016.02.29.

KÖZÖTTI IDŐSZAKBAN

Kulcsár Noémi tellabor

Ajánlók , interjúk

Macbeth

http://www.fidelio.hu/tanc/ajanlo/eltancolt_hatalmi_jatszma

http://www.fidelio.hu/tanc/interju/shakespeare_a_laborban

http://www.kulturpart.hu/tanc/45796/csaladi_tragediahoz_vezetett_a_hatalommania

<http://www.mediaklikk.hu/musor/aranymetszes/>

Kritikák:

Tennessee Williams A vágy Villamosa Mu színház

Fuchs Livia : Meglepetés nélkül

Macbeth

<http://www.toptipp.hu/szinhaz/hiirleveel.htm#macbeth>

<http://www.prea.hu/article/8101-szep-mint-tanc-es-babok-veletlentlalkozasa-shakespeare-boncasztalan/>

Fenevadak , Macbeth , Nagy Gatsby

<http://www.toptipp.hu/bestof/Bestof%202015.htm#sz%C3%Adnh%A1z>

Góbi Rita

2015. augusztus 7. Pici Bonbon, Óriszentpéter, Hétrétország Fesztivál. Kritika, Szerző: Török Ákos

http://fidelio.hu/szinhaz/2015/08/27/jatekemberek_es_emberleptekek/

2015. október 11. Szemünk fénye, Marczi Közösségi Tér. Kritika, Táncművészet című folyóirat (nyomtatás) Szerző: P.Gy.

http://gobirita.hu/article/article.php?menu_id=6&article_id=250

2016. január 29. Ne hisztizz! Nagyváradi Táncegyüttes – vendégjáték. Kritika, Szerző: Pap István <http://www.erdon.ro/jo-eloadas-utan-nem-hisztizunk/2997755>

2016. február 6. Tachyon Kajaani International Dance Festival – vendégjáték. Kritika:
<http://www.kainuunsanomat.fi/kainuun-sanomat/kulttuuri/kotilotanssijat-huvittivat-kajaanilaisyleisoa/>

2016. február 27. 19 óra, Sziluett Cinema (bemutató) MOM Kulturális Központ
Góbi Rita táncba fogalmazza a budapesti létet (Szerző: SZE). Ajánló
http://fidelio.hu/tanc/2016/02/03/gobi_rita_tancba_fogalmazza_a_budapesti_letet/

“Egy szem vagyok, ami néz” Kovács Péter interjúja Góbi Ritával:
http://fidelio.hu/tanc/2016/02/26/gobi_rita_egy_szem_vagyok_ami_nez/

Főztem valamit, neked hogy ízlik? Interjú, készítette: Halász Glória
http://www.tancelet.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=3969:fztem-valamit-neked-hogy-izlik&catid=37:interju&Itemid=33

2016. február 27. 19 óra, Sziluett Cinema (bemutató) MOM Kulturális Központ, Török Ákos minikritikája a 7ora7.hu Facebook-oldalán:
<https://www.facebook.com/7ora7/photos/a.183330725025852.50029.158692584156333/1317807178244862/?type=3&theater>

“Egy nagy nyújtózás” - Interjú a jógabalett módszertanáról Góbi Ritával. Készítette: K.D. <http://marieclaire.hu/Riporter/2015/11/26/Egy-nagy-nyujtozas-jogabalett-Gobi-Ritaval>

2015. augusztus 7. Pici Bonbon, Óriszentpéter, Hétrétország Fesztivál. Kritika, Szerző: Török Ákos
http://fidelio.hu/szinhaz/2015/08/27/jatekemberek_es_emberleptekek/

2015. október 11. Szemünk fénye, Marczi Községi Tér. Kritika, Táncművészet című folyóirat (nyomtatás) Szerző: P.Gy.
http://gobirita.hu/article/article.php?menu_id=6&article_id=250

2016. január 29. Ne hisztizz! Nagyváradi Táncegyüttes – vendégjáték. Kritika, Szerző: Pap István <http://www.erdon.ro/jo-elodas-utan-nem-hisztizunk/2997755>

2016. február 6. Tachyon Kajaani International Dance Festival – vendégjáték. Kritika:
<http://www.kainuunsanomat.fi/kainuun-sanomat/kulttuuri/kotilotanssijat-huvittivat-kajaanilaisyleisoa/>

2016. február 27. 19 óra, Sziluett Cinema (bemutató) MOM Kulturális Központ
Góbi Rita táncba fogalmazza a budapesti létet (Szerző: SZE). Ajánló
http://fidelio.hu/tanc/2016/02/03/gobi_rita_tancba_fogalmazza_a_budapesti_letet/

“Egy szem vagyok, ami néz” Kovács Péter interjúja Góbi Ritával:
http://fidelio.hu/tanc/2016/02/26/gobi_rita_egy_szem_vagyok_ami_nez/

Főztem valamit, neked hogy ízlik? Interjú, készítette: Halász Glória
http://www.tancelet.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=3969:fztem-valamit-neked-hogy-izlik&catid=37:interju&Itemid=33

2016. február 27. 19 óra, Sziluett Cinema (bemutató) MOM Kulturális Központ, Török Ákos minikritikája a 7ora7.hu Facebook-oldalán:

<https://www.facebook.com/7ora7/photos/a.183330725025852.50029.158692584156333/1317807178244862/?type=3&theater>

“Egy nagy nyújtózás” - Interjú a jogabalett módszertanáról Góbi Ritával. Készítette: K.D. <http://marieclaire.hu/Riporter/2015/11/26/Egy-nagy-nyujtozas-jogabalett-Gobi-Ritaval>

Juhász Kata cie.oops

Bemelegítés:

ajánlók

<http://7ora7.hu/hirek/a-tanc-fesztivalja-veszpremben>

<https://veol.hu/reklam/a-tanc-fesztivalja-reszletes-informaciok-x-1701270>

http://kulturpart.blog.hu/2015/05/22/csoda_a_bakonyban

Gaspard de la Nuit és Bemelegítés:

kritika <http://art7.hu/szinhaz/bemelegites/>

Felhőcirkusz: kritika

http://www.museum.hu/program/42892/Muzeumok_ejszakaja_-_Ciffra_Gyorgy_Nagytetenyi_Kulturalis_Kozpont_Budapest

kritika:

http://jaszberenyonline.hu/hirek/kultura/van_kepem_hozza_%E2%80%A6_micsoda_cirkusz_volt_malom_ban.html

<http://www.jku.hu/index.php/jaszrag/kultura/story/879/felhocirkusz>

<http://www.jttv.hu/felhocirkusz-fonixben>

<https://www.facebook.com/malomfilmszinhaz.jaszbereny>

sszatalál, pedig
eg valahogy ka-
d a zene méltó-
nem, Antonio

lगतom a C-dúr
Karper László
Dániellel, most
i nem árt neki.
kem ő mégis a
úszik neki, és
lगतjuk: soha

-ra!

y?
el!

em le-
olthatná,
ozik a
feltétel
00%-os
nciájá-
elége-
nékkel,
zahoz-
t.

nyes.

óól
a
ft-ig.

alább szava
vesebb védelme
leteiben kidolgozta a kérdést csak a far-
De ne szükítsük a képzé-
meres frakcióvezetőre. Ha a magyar
politikai életnek képzése sincsen ar-

a beszélgetés
hogy óriáskerékben beszélgetnek, ezek
a témák még nem kerülnek hitelesebb
térbe. Azért, mert előtte a fiáról be-
szélt, nem lett magánember. És per-

Mi hagyjuk, hogy beszálljon. Mi te-
hetünk róla, hogy ott van, ahol.
(„Őszintén a város felett”, kgv.hu - Kör-
mendi Gábor videói)

FUCHS LMA:

Tánc

Meglepetés nélkül

Egy rokonszenves koreográfus éve-
kel ezelőtti kijelentése annyira elké-
pesztett, hogy feledhetetlen mondata
ma is gyakran a fülemben kúszik: „Új
művembe tettem egy kis kortársat is”.
Aha, meg csipetnyi sőt és egy lehetet-
nyi kurkumát, hogy biztosan trendi
legyen... Értem persze, hogy senki
nem szereti konzervatívnak, a sokféle
innovációtól érintetlennek vagy ide-
genkedőnek láttatni önmagát, ezért a
darabgyártók zöme a táncos közbe-
szédben alig definiált, ám mégis nagy-
ra értékelt „kortárs tánc” közegébe po-
zicionálja a saját munkáját - ahogyan
a nyolcvanas évektől sokáig minden-
ki a mozgás- vagy táncszínházra eskü-
dött. Ez a kortárs önmeghatározás az
operaházi stúdiómunkák suta botla-
dozásaitól a szórakoztató és látványos
újrevükön át az „autentikus” néptánc-
feldolgozásoktól bátortalanul eltávo-
lodó etüdökig mindenütt felbukkan,
mintha egy-két szokatlan mozgáselem,
kellék vagy zenei megoldás rögvest
alapjaiban forogná fel a hagyományt.
A függetlenként működő társulatok
pedig szinte automatikusan a kortárs
mezőnybe sorolják magukat, bár az
intézményesültség hiánya vagy labili-
tása nem garantálja azt a kritikus né-
zőpontot, ahonnan a koreográfusok
a művészet s benne kitüntetetten sa-
ját médiumuk alapkérdéseit vizsgál-
hatnak.

Kulcsár Noémi, akinek előadásait
ugyancsak kortárs táncként hirdetik a
játsszóhelyek, csak részben tartozik a
függetlenek közé, hiszen egyszerre ve-
zeti saját kis társulatát, és tagja a Mis-
kolci Balettnek. Ez a kettősség azon-
ban semmiféle nyomot nem hagy a
művein, hacsak annyit nem, hogy füg-
getlenként kénytelen kevesebb táncos-
sal és szerény szcenikai lehetőséggel
számolni. A fél évtizede koreografáló
táncosnő itt is, ott is előszeretettel adap-
tál táncszínpadra irodalmi műveket
(*Rómeó és Júlia*, *Macbeth*), belesimulva
egy majd' háromszáz éves hagyomány-

ba, amelyik büszke arra, hogy szavak
nélkül is újra tudja mondani az alap-
textusban megformált drámai esemény-
sor csontvázát. Amelynek ismeretét a
néző - jó esetben - eleve magával hoz-
za az előadásba, ha viszont nem, baj-
ban lesz, mert a tánc sógornókat sem
ismer, s távoli vagy múltbeli esemé-
nyek „elmesélésében” sem jeleskedik.
Az ilyen zsánerű alkotások ezért leg-
jobb esetben a ráismerés örömét nyújt-
ják befogadóiknak, a könnyű megér-
tés mámorát. Talán ezért kapott *A vágy
villamosa* a táncot népszerűsítő veszp-
rémi és győri országos fesztiválra is
meghívást, ám hogy miért szerepel egy
éve a kortárs tánckísérleteket népsze-
rűsítő MU Színházban, érthetetlen.
Mert a darab eszköztára a gesztusok
közhelyszótárából merít, mozgásvilá-
ga nélkülözi az egyéni kézjegyet, így
legfeljebb egy tánckurzushoz illő ko-
binációsor, a széteső jeleneteket kísé-
rő zenei válogatás pedig különösen
igénytelen. S egyáltalán nem melléke-
sen a színre állításból nem derül ki,
van-e bármiféle köze e történetnek a
jelenhez.

A kezdet még biztató. Lőrinc Kata-
lin első szólója felskicceli az utazásra
tétován készülődő Blanche DuBois
karakterének kettősségét, a nehezen
kiküzdött látszat - melyet a mesterkél-
ten elegáns és finomkodó kéztartás és
az agyonfegyelmezett balerinatest me-
revsége teremt meg - mögött rejtező
s az elkapkodott mozgásszekvenciák-
ból adódó szétesettséget. A nővérek
találkozása azonban már kimódolt
gesztusokba és hamis kacarászásokba
csúszik. A Blanche-t gyanakodva fo-
gadó, majd egyre inkább gyűlölő Stan-
ley (Csere Zoltán) karakterének meg-
rajzolásához a koreográfusnak nincs
semmilyen érvényes eszköze - egy at-
létatrikó azért mégsem a férfias vonz-
erő non plus ultrája! Mitch (Gresó
Zoltán) legalább egyénített, ő első pil-
lanattól kezdve az az önbizalom nél-
küli tétova kölyök, aki akár a nála jó-

val idősebb nőbe is beleszédül. A tör-
ténét főbb epizódjai - kártyaparti, ivá-
szat, veszekedés, flörtölés, szeretkezés,
majd szülés - a táncszínpadi ábrázó-
lás minden lehetséges sablonját felvo-
nultatják, míg a jeleneteket összekötő
három névtelen figura feltehetően a
jelentéktelennek ábrázolt Stella (Lá-
zár Eszter) New Orleans-i közegét hi-
vatott képviselni. Bár kétséges, hogy
erre alkalmas lenne az vidámkodó
show-tánc, amelyet a három táncos
rendre elrop, mintha csak a közeli
dzsesszbalettiskolából ugrottak volna
át egy röpké bemutatóra. Miután tánc-
előadáson vagyunk, a főszereplők egy-
más iránti vonzalmainak s ezek válto-
zásának is kettősök sorában kell meg-
fogalmazódnia. A pas de deux-k kö-
zül Stanley és Blanche végső párhar-
cának megformálása erős ötletre épül,
nem is értem, miért nem ennek alap-
ján bontotta vissza a koreográfus a da-
rab egészét, s döntötte el, az ő színpa-
dán kicsoda is Blanche. E kettősben
ugyanis Blanche minden előzmény
nélkül balerinának képzelgi magát, s
mintegy az elveszített szépség, fiatal-
ság és törekenység idealizált emlékei-
ben lebeg, miközben Stanley durva
partnerolása porrá zúzza, nevetséges-
sé teszi a klasszikus tradíció táncanya-
gától és előadói kliséitől elválasztha-
tlan kellemkedéseket, finomkodá-
sokat, bókákat és pózokat. E kettős
végén kerül sor Blanche megerősza-
kolására, de olyan „artistikusan”, hogy
se megalázó, se megrendítő ne legyen.
Az utolsó jelenet szürrealitása, az ap-
rócska Blanche becsomagolása a sa-
ját bőrdődjébe, váratlanul ellentmond
a darab eddigi hangvételének, viszont
a néző e szép képpel távozhat. És az-
zal a megnyugvással, hogy semmi meg-
lepetés nem érte, minden nagyjából
úgy történt, ahogy közel hetven éve
már ismerni véljük e „villamos” rögzí-
tett útvonalát.

(Tennessee Williams - Kulcsár Noémi: *A
vágy villamosa* - MU Színház)